

MÉ: A tanulmányaid során ki/kik voltak Rád meghatározó, pozitív befolyással? Volt-e példaképed, és miért? Mire emlékszel vissza legszívesebben?

PO: Az egyetemi évek alatt az alaptudományok (ábrázoló geometria, matematika, mechanika) és a szűkebb értelemben vett szakma (energetika, hőtan, áramlástan, épületgépészet, hűtés) professzorai mind kiváló emberek, utólag visszanézve, példaképeink voltak. *Macskásy Árpád* professzorral később egy-egy projektnél együtt dolgoztunk, némely konzultációs estét jóízűen átbeszélgetve. Én szerencsés időben jártam egyetemre.

MÉ: Mit tartasz leginkább sikerednek?

PO: Szerencsés voltam az első munkahelyemmel. Hagytak dolgozni, segítettek, rengeteget tanulhattam egy nagy tervező irodánál. Akkori irodavezetőm egy kiváló ember.

Sikernek tartom, hogy a tervezőirodám a legnehezebb időben is képes volt fennmaradni. Ez nemcsak az én érdemem, hanem munkatársaim tehetsége és szorgalma az, ami ezt lehetővé tette. A többség nálam kezdte a szakmát, van, akivel már 32 éve együtt dolgozom. Időnként megkérdezik, hogyan tudom, tudtam azt csinálni, hogy az irodában nem volt, nincs és nem is lesz minimálbér, „zsebből fizetés”. Ez is az erkölcsi alapállásom része és remélem, hogy a szakmaiságon kívül ezt is sikerült továbbadnom. Ez a szakma egy szolgálat, a szó nemes értelmében.

A szakmai sikerek nem nagyon foglalkoztatnak, jó értelemben kicsit renitens vagyok, de nyitott szemmel járok. Tudom, melyek a sikeres, előre mutató projektjeink.

A magánéletem rendezett. Ahogy látom, ez is ritkaság számba megy manapság. Kiegyensúlyozott, boldog családban élek. Hatvan éve vitorlázom a Balatonon, ahol szintén egy jó közösség alakult ki. Korábban a téli időszakokban rendszeresen futottam, ma nordic walkinggal igyekszem edzésben tartani magam, és amíg csak tudok, síelek. Vannak barátaim, akikkel mindig szakítunk időt egymásra.

MÉ: Mit tartasz a szakma előtt álló legnagyobb kihívásnak jelenleg, és mit javasolsz, mit kellene másképp csinálnunk?

PO: Nagy kihívás az a hihetetlen fejlődés, ami a szakmában, az iparban és az élet minden területén végbemegy. Olyan taposómalom alakult ki, ahol nem marad idő lecsendesedni, átgondolni az életet, az elvégzett munkát.

A szakmának, ezen belül a tervezésnek, ki kell harcolnia egy elfogadható díjazást. Nem tudom elfogadni a „drágák vagytok” koncepciót. Elvem: fizessék meg a tisztességes munkát. A drágák vagytok, jól ismert megjegyzéssel szemben volt egy esetem, ahol megkérdezték: Uram, ezért az összegért Ön tisztességesen el tudja végezni ezt a munkát? Elegendő ez az összeg? Igen volt a válasz. A kérdező amerikai volt. Nem egy esetben elutasítom a megbízást. Ahol sikerül megállapodunk, ott általában visszajönnek hozzánk.

A szakma irányításáról – mivel a nagy változások, tisztulási folyamatok most történtek –, nincs még kialakult véleményem. Az új vezetésnek meg kell találnia a szakma és ezen belül a tervezői közösség képviselőit.

A felsőfokú oktatás gyenge lábakon áll. Mivel nem ott dolgozom, a gyógyírt sem ismerem. Egyetemi éveim alatt a köz-

vetlen emberi kapcsolat az oktatókkal nagy segítség volt. Mára az oktatás is egy iparág lett.

Kivitelezői kapcsolataim között természetesen akadnak jók és rosszak. A szakmában egy visszatérő gond „a késői döntés – hamar munka”. Egy projekt megvalósításánál nincs olyan fázis, ahol ne alakulna ki időhiány. Az ipar milliárdos veszteségeket generál a megalapozatlan, szakmailag hiányos, terv nélküli ajánlatokkal, és ezek megvalósításával. Szemem előtt mentek tönkre így cégek. A tervezés vonalán is esetenként látni a hanyag, lelkiismeretlen munkát, az időhiányból származó rossz tervezést és ezek következményeit.

Irodánkban belül a tisztességes munka alapelvárás, de az időhiánnyal, a megbízói sürgetéssel minden nap szembesülünk.

Ma már a szakember is kevés. Megoldás lenne, ha a megbízók és a szakma belátná, hogy mindenre, így a tervezésre is, idő kell.

MÉ: Mit kívánsz, mit üzensz a fiatalabbaknak?

PO: Nehéz kérdés. Látom a generációs különbségeket, a másik véleményének befogadási nehézségét. Kívánni boldog életet, szerencsés sorsot lehet.

A fenti kívánságok megvalósításához eredendő tisztesség, nyitott szem a világra, és harc az igazságunkért elv megtartása szükséges.

Könyvismertető

Megjelent az „Épületvillamosság” c. szakkönyv hetedik, átdolgozott kiadása. Az ismételt kiadást az indokolta, hogy a mintegy ezer példányban megjelenő előző kiadás egy év alatt elfogyott. Remélhetőleg a mostani, az új és aktuális szakmai ismereteket, a szakmához tartozó törvényeket, rendeleteket, előírásokat és szabványokat is feldolgozó szakkönyv hasznos információkat nyújt olvasóinak, az épületvillamos

tervezőknek, kivitelezőknek, beruházóknak, az áramszolgáltatás szakembereinek, a villamos szakmát oktató szaktanároknak és az e területtel ismerkedő tanulóifjúságnak.

A szerzők továbbra is azt a célt tűzték maguk elé, hogy az épületvillamosság főbb, napjainkra jellemző ismereteit a teljesség igénye nélkül összefoglalják, bemutassák, különös figyelemmel az EU-tagságunkból adódó rendeleti, szabványossági és más szabályozási kérdésekre. Új, bővebb és részletesebb a világítástechnikával foglalkozó rész, különös tekintettel az energiatakarékosabb, hosszabb élettartalmú és egyben környezetbarát világítótestek alkalmazására, a villámvédelemre, az akkumulátorok fontosságára, az elektromos meghajtású gépjárművekre és töltőikre vonatkozó villamos előírásokra, az érvényben lévő villamos rendeletek, előírások és szabványok felsorolására.

A főszerkesztő